

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010208
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6816010208.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného M. H., stíhaného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 9.februára 2017, konajúc o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného M. H. voči rozsudku Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/103/2016 zo dňa 16.11.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného M. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/103/2016 zo dňa 16.11.2016 bol obž. M. H. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ ods. 2 písm. e/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 13. februára 2016 okolo 21.50 hod. v Q., okres T. na Ulici 9. mája vo vnútorných priestoroch pohostinstva "U Bendíka" po predchádzajúcej slovnej roztržke fyzicky napadol T. A., nar. XX. XX. XXXX tak, že potom, čo ho chytil za odev, sa vzájomne naťahovali, pričom obaja spadli na zem, následne sa obv. M. H. postavil, vzal do rúk stoličku a zahnal sa ňou na T. A., avšak v údere mu zabránil V. A., nar. XX. XX. XXXX, ktorý mu vytrhol stoličku z ruky, vzápätí obv. M. H. veľkou intenzitou kopol pravou nohou na zemi ležiaceho T. A. do predne časti tváre, čím mu svojím konaním spôsobil pomliaždenie mäkkých častí tváre v pravej podočnicovej a okoločnicovej oblasti s krvnou podliatinou okolo pravého oka a s nakrvácaním pod spojovku pravého oka, hornú subzygomatickú zlomeninu čeluste obojstranne (tzv. pyramídovú zlomeninu čeluste, zlomeninu čeluste Le Fort II) s posunutím úlomkov, s nakrvácaním do oboch čelustných dutín s prienikom vzduchu pod kožu tváre obojstranne (tzv. subkutánný emfyzém), malú odreninu na koreni nosa, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov a zlomeninu nosovej priehradky, ktoré z medicínskeho hľadiska ťažké poranenia si vyžiadali celkovú dobu liečenia od 14. 02. 2016 do 10. 04. 2016, t. 56 dní, počas ktorých došlo k závažnému obmedzeniu obvyklého spôsobu života T. A. a tiež k trvalému následku v podobe mierne deformácie (vybočeníu) nosa smerom doľava, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného úradu Rimavská Sobota sp. zn. OU-RS-OVVS-2015/008599-8 zo dňa 19. 05. 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 06. 2015, bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená sankcia - pokarhanie.

Za toto konanie ho Okresný súd Revúca odsúdil podľa § 155 ods. 1 Tr.zák. § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia

Uvedený rozsudok však nenadobudol právoplatnosť, keďže ho svojimi odvolaniami napadli jednak okresný prokurátor a jednak obž. M. H..

Okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že pokiaľ ide o výrok o vine a ohľadne právnej kvalifikácie konania obžalovaného s týmto výrokom súhlasí, nič voči nemu nenamieta, naviac keď aj sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní k týmto výrokom urobil vyhlásenie. Okresný súd však nesprávne rozhodol pri ukladaní trestu, keďže obžalovanému uložil trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. Prokurátor nesúhlasí s tvrdeniami uvedenými v dôvodoch rozsudku okresného súdu, keď tento pri trestnej sadzbe, v ktorej mal obžalovanému ukladať trest odňatia slobody a to v rozmedzí od 7 do 10 rokov nepodmienečne, poukázal na to, že obžalovanému bude premenený podmienečne odložený 3-ročný trest odňatia slobody na nepodmienečný z iného odsúdenia a potom takýto trest, ktorý obžalovaný bude vykonávať, by bol neprímerane prísny. Tento názor okresného súdu podľa okresného prokurátora nie je správny, keď súd odsudzuje páchatel'a za konkrétnu trestnú činnosť a nie aj za to, čo v minulosti spáchal a za čo bol právoplatne odsúdený. Obžalovaný H. nespáchal trestnú činnosť pod žiadnym tlakom závislosti, hrozby alebo nátlaku, ani nespáchal tieto skutky pod vplyvom žiadnych ťaživých alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nezavinil a preto neexistuje žiadna mimoriadna okolnosť prípadu, ktorá by odôvodňovala pri trestnej sadzbe 7 až 10 rokov využiť inštitút mimoriadneho zníženia trestu.

Obžalovaný bol v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/68/13 dňa 26.02.2014 za zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov, ktorá skúšobná doba mu mala uplynúť až v r. 2019. V rámci tejto skúšobnej doby sa však obžalovaný dopustil danej závažnej trestnej činnosti a podľa názoru prokurátora potom, keď okresný súd využil inštitút mimoriadneho zníženia trestu, takto rozhodol len v prospech obžalovaného, kde na takýto postup nebol dôvod. Z uvedeného dôvodu preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušený a obžalovanému bol uložený zákonný trest bez použitia mimoriadneho zníženia trestu.

Obžalovaný cestou svojho obhajcu podal voči vyhlásenému rozsudku tiež odvolanie a to tiež len do výroku o uloženom treste. Tu obžalovaný cestou svojho obhajcu poukázal na to, že urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní o tom, že sa cíti byť vinným a toto jeho vyhlásenie okresný súd prijal, čo teda je značný pozitívny signál ho strany obžalovaného, že si je vedomý svojej protispoločenskej činnosti, že za túto činnosť chce niesť následky a preto žiada spravodlivý primeraný trest. Podľa názoru obhajoby však trest uložený vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je neprímerane prísny už aj vzhľadom k tomu, že obžalovanému bude zrejme premenený iný podmienečne odložený trest odňatia slobody. Je toho názoru, že na prevýchovu obžalovaného postačuje aj trest kratšieho trvania, keďže tento ešte doposiaľ nikdy nebol v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Navrhol preto, aby krajský súd najprv zamietol odvolanie prokurátora a potom následne aby obžalovanému uložil miernejší trest odňatia slobody, než aký mu bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Na verejnom zasadnutí, kde krajský súd konal o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného, samotný obžalovaný prítomný nebol, za neho bol prítomný len obhajca, ktorý predložil vyhlásenie obžalovaného, že žiada vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obhajca potom v záverečnom návrhu navrhol krajskému súdu v celom rozsahu vyhovieť odvolaniu obžalovaného, uložiť mu miernejší trest odňatia slobody, keďže išlo u neho o zbrklé konanie potom, čo celý konflikt vyvolal poškodený, obžalovaný oľutoval trestnú činnosť, preto žiada o uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody a zároveň o zamietnutie odvolania okresného prokurátora.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odvolaním okresného prokurátora podaným voči vyhlásenému rozsudku, nebol dôvod obžalovanému zmierňovať trest mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu a preto navrhol odvolaniu prokurátora vyhovieť a odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolania procesných strán, teda prokurátora a aj obžalovaného nie sú dôvodné.

Krajský súd v prvom rade musí konštatovať tak, ako to uviedol v odvolaní tak obžalovaný ako aj prokurátor, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Revúca dňa 16.11.2016 urobil

vyhlásenie v zmysle § 257 Tr.por. a následne aj odpovedal kladne na otázky predsedu senátu v zmysle § 333 ods. 3 Tr.por., kde po takomto vyhlásení súd vyhlásenie obžalovaného M. H. o tom, že je vinný, aj prijal a s takýmto postupom súhlasil aj okresný prokurátor. Za takýchto okolností potom je zrejmé, že právna kvalifikácia, skutkový dej, ako aj vina obžalovaného bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a potom svoje odvolacie konanie krajský súd zameril len na výrok o uloženom treste, ktorý zhodne napadli tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný.

Na tomto mieste je nutné uviesť, že tak ako to vyplýva aj z odpisu z RT na obžalovaného M. H., tento už bol v minulosti súdne trestaný, kde prvýkrát bol odsúdený v r. 2004 na podmienkový trest odňatia slobody, v ktorom sa osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Druhýkrát bol odsúdený v r. 2014 rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/68/2013 pre zločin falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 270 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody tri roky, so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov, kde mu bol zároveň uložený probačný dohľad a skúšobná doba podmienkového odsúdenia mu trvala, resp. má trvať až do 30.04.2019.

V tom istom roku, teda v r. 2014, bol obžalovaný odsúdený ešte raz pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák., kde Okresný súd Revúca rozsudkom č.k. 1T/57/14 zo 07.07.2014 upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie obžalovaného predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Revúca.

Napadnutej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v februári 2016, teda dva roky potom, ako došlo k jeho odsúdeniu OS Revúca, pre iný závažný zločin, avšak tak, ako to zo spisového materiálu vyplýva, v osobe obžalovaného nešlo o páchatela, ktorý opakovane páchal ten istý druh trestnej činnosti, tak ako je to zrejmé z odpisu z RT, každý jeden trestný čin bol inej povahy, násilného protiprávneho konania sa dopustil v danom prípade prvýkrát, nepácha dlhodobú násilnú trestnú činnosť, navyše v danom prípade sa trestnej činnosti dopustil potom, čo bol v podstate vyprovokovaný k trestnej činnosti poškodeným, čo však samozrejme neznižuje spoločenskú nebezpečnosť jeho protiprávneho konania a brutalitu, ktorou sa voči poškodenému prezentoval. Avšak aj podľa názoru krajského súdu v prípade ukladania trestu obžalovanému v zákonnej sadzbe, teda v rozmedzí od 7 do 10 rokov nepodmienečne, by išlo o značne neprímerané potrestanie obžalovaného a správne potom konštatoval prvostupňový súd, že na strane obžalovaného možno konštatovať, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatela neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným postačuje aj trest kratšieho trvania tak, ako to vyplýva z ust. § 39 ods. 1 Tr.zák.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je postačujúci už aj vzhľadom k tomu, že v osobe obžalovaného ide o relatívne mladého človeka, ktorý v príprave vykonania trestu sa môže ešte relatívne vhodne začleniť do spoločnosti a preukázať spoločnosti, že v danom prípade išlo o jediné výnimočné vybočenie z obvyklých spôsobov života a uložený trest mal na neho dostatočne prevýchovný vplyv.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného voči napadnutému rozsudku a jeho žiadosť o uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody, ani s takýmto odvolaním sa krajský súd nemohol stotožniť, keďže tak ako je to zrejmé zo spisu, z fotodokumentácie aj z vyjadrení svedkov v čase útoku obžalovaný konal násilným, brutálnym spôsobom, kopol poškodeného do oblasti hlavy a tváre napriek tomu, že si bol vedomý toho, že tieto časti ľudského tela sú najcitlivejšie a najľahšie zasiahnutelné a môžu spôsobiť veľké a niekedy až fatálne následky. Za takých okolností je potom trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov nepodmienečne primeraný, odzrkadľuje závažnosť konania obžalovaného a ani pre generálnu prevenciu celej spoločnosti, teda na odradenie prípadných iných páchatelov trestnej činnosti nie je žiaduce, aby za takúto brutálnu trestnú činnosť bol obžalovanému ukladaný ešte miernejší trest odňatia slobody, než aký mu uložil prvostupňový súd.

Skutočnosť, že obžalovanému bude s najväčšou pravdepodobnosťou premenený iný podmienkový odložený trest odňatia slobody, na samotnú výšku teraz ukladaného trestného činu nemá žiadny význam, keďže toho, že takýto trest bude obžalovanému premenený, si mal byť vedomý sám obžalovaný v čase, keď páchal danú trestnú činnosť.

Keďže si potom krajský súd v celom rozsahu osvojil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu vo výmere o uloženom treste obžalovanému M. H., musel odvolanie obžalovaného a aj okresného prokurátora z dôvodov vyššie uvedených zamietnuť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.